

OT-810/R2

**Półgąsienicowy
transporter
OT-810/R2**

**opancerzony
dowodzenia**

Historia konstrukcji

Opancerzony transporter OT-810/R2 to opancerzony wóz dowodzenia wyposażony w radiostacje R-113 (VKV), R-112 (KV), dodatkowe radiostacje R-105, R-108, R-109, linię telefoniczną R-114 i TP-25. Stacja ładująca NS-600 jest również częścią pojazdu.

Rozwój pojazdu rozpoczął się w 1959 roku na podstawie wymagań Raportu Technicznego Czołgu i Zarządu Szkolenia Bojowego ČSLA dla nowego opancerzonego wozu dowodzenia. Opracowanie zostało dostarczone przez Ministerstwo Budownictwa Ogólnego na podstawie wymaganych charakterystyk taktyczno-technicznych określonych przez Wojskowy Instytut Badawczy 060 Praga-Jinonice (wymagania techniczne zatwierdzone 12.08.1960). Produkcję prototypu i serię weryfikacyjną zapewniła krajowa firma Podpolianske strojárne Detva, węzeł łączący w nadbudówce pojazdu zarządzała Tesla Pardubice (we współpracy z Instytutem Badawczym 060).

Do końca 1960 roku w Tesli Pardubice wykonano próbkę funkcjonalną węzła przyłączeniowego i stacji ładowania NS-600, a w grudniu 1960 roku zainstalowano je w zmodyfikowanym pojeździe. Następnie w dniach 27.12.1960-28.01.1961 prototyp został poddany testom kompanii kontrolnej w PPS Detva (łącznie 400 godzin pracy sprzęgu, z czego 280 godzin w dzień i 120 godzin w nocy oraz 230 godzin pracy zestawu ładującego). Testy wykazały drobne usterki w okablowaniu i domofonie R-120, po ich usunięciu prototyp był gotowy do dodatkowych testów firmowych (wiosna 1961, łącznie 100 godzin pracy łączników i zestawu ładującego). Następnie przeprowadzono testy jazdy z naciskiem na poruszanie się w trudnym terenie i po drogach polnych, z przyczepą o masie 1500 kg. Podczas testów nie wystąpiły żadne poważne awarie w konstrukcji wozu. Próby wojskowe odbyły się w dniach od 29. 08. 1961 roku do 08. 09.

1961 roku, w ramach pułkowych ćwiczeń taktycznych 20. Dywizji Piechoty Zmotoryzowanych. Na podstawie przeprowadzonych badań dokonano częściowych modyfikacji przestrzeni wewnętrznej (założenie dodatkowej radiostacji oraz modyfikacja miejsca pracy oficera sztabowego i radiooperatora).

Wiosną 1962 roku zakończono prace nad dokumentacją techniczną i pojazd był gotowy do produkcji serii weryfikacyjnej. Pojazd został oficjalnie wprowadzony do służby w czerwcu 1962 roku, a następnie, do lipca 1962 roku, wyprodukowano serię weryfikacyjną 10 sztuk OT (1 pojazd przydzielony do 20. Dywizji Piechoty Zmotoryzowanej, pozostałe 9 do dywizji pancernych Armii Czechosłowackiej). Następnie, od sierpnia do grudnia 1962 roku, wyprodukowano kolejne 320 (według innych danych 310) seryjnych pojazdów OT-810/R2. Wszystkie zostały włączone do uzbrojenia dywizji czołgów I rzędu (tablice przeznaczone były dla pułków czołgów NŠ, dowódców i szefów sztabu batalionów czołgów oraz jako obserwatoria techniczne w grupach technicznych pułków czołgów). Po wprowadzeniu OT-62/R2 i OT-64/R2 były one stopniowo wycofywane z uzbrojenia jednostek pancernych pierwszej linii i kierowane do dywizji ogólnowojskowych i artylerii drugiej linii. Pod koniec lat 70.-tych, część transporterów odstawiono na potrzeby ogólnowojskowych dywizji typu „b”, a resztę zaliczono do nietykalnych zasobów armijnych. Od 1982 roku następuje stopniowe wycofywanie pojazdu z uzbrojenia ČSĽA. Likwidację przeprowadziły VOP Šternberk i Prešov. Ostatnie pojazdy

zostały wycofane z magazynów wojskowych do 1993 roku.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka
Vojenské Historické Múzeum, Piešťany, Slovensko

Podstawowe dane taktyczno-

techniczne

- Kraj użytkownika: Czechosłowacja, Czechy
- Kategoria wozu: pojazd dowodzenia
- Prototypy wozu: 1960 rok
- Lata produkcji wozów: 1961-1962
- Wykonane z kawałków:
- Ilość wyprodukowanych wozów: 320 egzemplarzy (według danych 10 wozów testowych i 310 wozów seryjnych)
- Załoga wozu: 6 żołnierzy
- Masa bojowa: wozu: 9000 kg
- Długość całkowita: 5 710 mm
- Szerokość całkowita: 2 190 mm
- Wysokość całkowita: 2 100 mm
- Prześwit: 320 mm
- Pancierz: przód kadłuba 15 mm, dno kadłuba 6 mm, boki wozu 8-12 mm, tylny pancierz 8-12 mm, strop 6 mm
- Napęd wozu: Tatra T-928-3 (diesel chłodzony powietrzem 8-cylindrowy o pojemności 11 752 cm³)
- Moc silnika: 89,5 kW (122 KM) przy 2000 obr./min.
- Transmisja: manualna skrzynia biegów, ilość biegów: 4 do jazdy do przodu oraz 1 bieg wsteczny
- Prędkość na drodze: do 60 km/h
- Pole prędkości: do 30 km/h
- Zasięg na drodze: do 600 km
- Zasięg w terenie: do 400 km
- Pokonywanie przeszkód terenowych:
- Nachylenie: 40 stopni
- Nachylenie boczne: 25 stopni
- Brodzenie: do 0,7 m
- Rowy o szerokości: 1,5 m
- Ścianki pionowe o wysokości: 0,3 m
- Głębokość
- Uzbrojenie: uniwersalny karabin maszynowy vz. 59
 - – kaliber: 7,62 mm
 - – maksymalny zasięg: 4800 m

- – elewacja: -20 stopni do + 85 stopni
- – w poziomie pełne 360 stopni
- Wyposażenie:
- Wyposażenie: Radiostacje: R-113 (VKV), R-112 (KV), dodatkowe radiostacje R-105, R-108, R-109, R-114 zestaw linii telefonicznej stacji TP-25

Bibliografia

1. <https://www.valka.cz/CZK-0T-810-R2-velitelske-vozidlo-t2>
1968
2. Mariusz Skotnicki, 0T-810, „Nowa Technika Wojskowa”, 1997, Nr. 12
3. Janusz Ledwoch, Sd. Kfz. 251, Wydawnictwo Militaria Nr. 12, Warszawa, 1994
4. <https://www.valka.cz/CZK-0T-810-t37895>